Co mám dělat?
Vložil Veronika - 30/09/2010 20:44

Jak to tady čtu,tak myslím,že každý alkoholik je stejný.Říká,že mě miluje a nedokázal by beze mě žít a jen se mnou může žít. Žijeme spolu už 4 roky.Rok jsme bydleli u rodičů.To pil příšerně a neustále to sváděl na mé rodiče a to jen z toho důvodu,že třeba po kocovině něco chtěli,ale pomoci se nedočkali,protože byl neustále unavený a on chodí do práce a o víkendu si přece musí dopřát pivo!!!Nebo taky nějaké to tvrdé pití.Myslela jsem si,že když se přestěhujeme do nového domu,tak se to zlepší, jak on sliboval,jak bude dělat na baráčku.Barák je do dnes v hrozném stavu.Přišel kvůli alkoholu o řidičák a taky o práci.Přitom je tak nadaný,maloval obrazy,vyřezával ze dřeva různé postavičky a taky ho bavilo psát komiks.Ale to vše po čase vyprchalo :(Dnes se platí spousta složenek,tak na výplatu mu zbývá minimum a on tak dlouho pije dokud to všechno nepropije a vůbec ho nezajímá,že nebudeme mít na jídlo.Pak celý měsíc nepije a jen sedí u počítače a hraje si ty svoje hry.Dneska zrovna sedí v hospodě a já můžu trnout hrůzou co bude až přijde.Vždycky se hádáme a nikdy to nebylo jinak,navíc je agresivní.Jednou do mě strčil tak,že jsem si narazila žebra a pak jsem měsíc marodila.Mívám z toho tak silný stresy,až se mě chvěje žaludek.Když jsem před dvěma lety pracovala ve fabrice a měla jsem odpolední,tak jsem s hrůzou jezdila domů co bude.Jistě,že byl namol!!!Po roce jsem začala trpět agorafobií.Nemohla jsem vydržet v práci,bála jsem se jezdit autobusem a časem to tak zesilovalo,že jsem se bála chodit po ulici a taky jsem nemohla být sama doma.A to jen díky stresu co prožívám s ním.Musela jsem jít marodit a po třech měsíci jsem práci opustila.Našla jsem si novou,ale bylo to ještě horší :(Ted' jsem doma bez práce.Pomáhají nám hodně rodiče,jak jeho ,tak i moje.Asi je pravda to,že když budeme jen přihlížet a odpouštět,tak se to nezmění,ale je to tak těžké někoho opustit,když ho máte rádi.....

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Liba - 01/10/2010 05:28

Je to láska, co k němu cítíš?Nebo lítost?Nebo chceš dokázat světu, že ho změníš?Nestydíš se před rodičema?

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Offélie - 05/10/2010 01:04

Ahojky, hodne tezka situace, nedaval bych ale vinu alkoholu, spis si myslim, ze vam to spolu neklape, podle me, bys mela pritele brzo opustit, a to "priznej si sama" ne kvuli tumu ze pije, ale ze chlasta a je to idiot, evidentne agresivni, zalezi jestli ti to vyhuje nebo ne.....
pokud ne, pak ho kopni do zadnice,a najdi si nekoho hodneho s kym ti bude dobre.....

(- :

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 02/11/2010 00:32

Ahoj.Mám problém.Sama jsem alkoholička.Nepiju 8 let.Mám závislé 2děti ze 4.Syn je narkoman,gambler a alkoholik.Je už dospělý má 31,nicméně v jeho 17ti letech,kdy byly u něj pouze 2 prvně jmenované závislosti jsem za něj JÁ SAMA vydala rozhodnutí-JEMU NŮŽ NA KRK,že se půjde léčit.Z léčebny ho tenkrát propustili-komunita ho odmítla,sabotoval jejich snahu.Tímto Mým rozhodnutím,které bylo protichůdné s jeho vlastním se úspěšně neúspěšně pere se svým problémem sám-ode mne nic nepřijme.Já nechápala,že se závislost nedá vyléčit.Musela jsem si to vyzkoušet na vlastní kůži.V současné době mám stejný problém s dcerou.Právě dovršila své 17tiny.Byla mi pro moji závislost umístěná v dětském domově v 5letech-to jsem nastoupila tenkrát svoji 1neúspěšnou léčbu,stejně jako následovaly další.Nicméně motor to byl silný a já dělala všechno proto,aby jsme byli v kontaktu co nejvíc!Před 6 lety se dostala na Open Gate až do Prahy.Naše vzájemné kontakty tím dost utrpěly.Dcera se začala měnit.Také její nástup dospívání probíhá velice bouřlivě-stejně jako její pití,které už nezvládá-jen stále nechce pochopit,přijmout a chtít s tím něco dělat!Má už okna,často vidím v jejích očích nevysvětlitelný strach,má problémy se spánkem,pokusy o manipulaci,už delší dobu sleduju,že ačkoli vždy nějaké peníze má,tak mi raději vezme z peněženky sama,bez mého vědomí-jen aby nemusela vysvětlovat proč a na co.Je mi jasné,že se už koupe,je mi jasné,že má strach.taky vím,že sama se z toho nedostane.Chodím na AA,když je doma-v Ostravě,tak jí nabízím-lákám aby šla se mnou-nechce.Já nechci opakovat stejnou chybu,kterou jsem udělala se synem.Poradí mi někdo z vás?

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 02/11/2010 00:47

Vím,že to ted´zabolí!Alkoholik miluje jen to jediné-svoji láhev!Jinak to není,ani nemůže být.Závislost přehluší veškeré city,které nám byly dány-at´je to láska,mateřství či jakýkoliv jiný cit!Toto je opravdová tvář závislosti.Prošla jsem tím peklem se svým partnerem-on se upil i se sebou.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Liba - 02/11/2010 08:07

Jano, alkoholik dává přednost před vším jen pití kratší dobu, když se řítí ke dnu, už tu láhev musí mít, ví, že se ničí, většinu toho, co vypije, vyzvrací, tělo už se brání, ale přesto do sebe leje vše, co alkohol obsahuje.Je otrok alkoholu, to je to peklo.Ty máš s pitím hodně bolesti.Jsi dobrá, že sama abstinuješ.Tím jsi motivace pro děti, že to jde, že to dokážeš, oni zatím Tebe neposlechnou, bohužel, ale budou Tě potřebovat, až jim docvakne, že je chlast dostal, a jedině střízlivá jim budeš moct pomoc.Přeji Ti, abys vydržela, měla sílu dál žít.Nemáš to lehké.Dceru naveď na DDA, Dospělé Děti Alkoholiků-jsou v Brně, třeba se tam najde!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Květa - 02/11/2010 10:00

Ahoj Jani,
dovol, abych hned ze začátku tykala, tvůj příběh mi je velice blízký. 17 let, to je kritický věk našich děcek. Můj syn v tomto věku byl jako utržený od řetětu, jeho otec v tu dobu nefungoval, situace byla neudržitelná, kouření,kouření marihuany, pervitin, alkohol,tento expediment si našel místo v jeho mozku a byl problém na roky. Jediný co mě drželo, byla naděje a docházení mezi stejně postižené, to mě udržovalo, abych byla funkční a mohla se starat o nechodící maminku.
Jani, AA je pro tebe také veliká posila i když to pokaždé asi tak necítíš, bolest a bezmocnost, kterou teď prožíváš je obrovská. :(Jsi velice statečná žena, je naděje, že tvoje dcera bude chtět také z toho svinctva ven a bude tě potřebovat, drž se pro tuto chvíli. :) I syn má někde ,, připravenou,, chvíli, kde bude moci přemýšlet o změně - naděje je.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Květa - 02/11/2010 10:13

Jani,
rozhodně bych nepřehlížela to, že se mi ztrácí peníze z MOJÍ peněženky, naopak bych se dožadovala toho , že je normální, že mi nikdo krást koruny nebude.
Na AA budeš moct přehodnocovat a dostávat sílu ke konkrétním potřebným postojům, které jinak v tak emočně strachem přeplněných situacích běžně nezvládáme.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 02/11/2010 18:21

Už nelze přehlédnout.Dříve jsem si myslela,že už blbnu a dala se obelstít.Ted dávám pozor a kontroluju stav své hotovosti a řeším.Prozatím budu muset peníze opět začít schovávat-tak jak tomu bylo s bývalým dlouholetým partnerem-také alkoholikem a před synem-ten už bydlí samostatně.Nevím,jestli je mé rozhodnutihledně dcery správné-zítra odjíždím do dětského domova promluvit si s ředitelkou abych jí podala návrhy na řešení celého problému s dceřinou závislostí.Bez psychoterapií se holka neobejde.Sama sobě nerozumí a pitím se naprosto oddaluje.Vidím jako řešní přerušit studium a nahodit na kolej v léčebně-dokud je ta možnost daná zákonem!Není zletilá!Vím,že bude zuřit a kopat-toto už vezmu na starost s Boží pomocí já.
Je zde jeden rozdíl.Když jsem poslala Lukáše kdysy do léčebny-nejen,že jsem nerozumněla závislosti ale bylo to v mé nenávisti k němu.Já ho nenáviděla-protože mi dělal problémy,neviděla jsem,že je dělá především sám sobě-neviděla jsem nemocné dítě,nechtěla jsem vidět ani to,že toto dítě vlastně trpí právě mojí vinou-mojí alkoholickou nemocí,která už byla na vrcholu!!!Já se ho tenkrát potřebovala zbavit-byl můj problém,který jsem takto viděla,abych neviděla ten vlastní.Já nechtěla řešit, pomoct-já jsem potřebovala pít.Lukáš tu pravdu musel cítit!!!Odpuštěno?Ano!Smazáno?To se dozvím až tam-tak neřeším.Ted´je stejná situace s Terezkou a já dnes vím co je láska-ne ta otrocká,opičí,nebo ta z pocitu viny-je to jiný druh lásky-holky držte mi palce.Budu průběžně informovat!!!Jana

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 02/11/2010 18:43

Ve zkratce-k tomu co jsem napsala!!!Věřím na DUCHA-VĚŘÍM NA LÁSKU!!!Vím,že jsem taky závislá.Vím,že svoji pomoc NESMÍM PODCENIT-ALE ANI PŘECENIT!!!vŠECHNO OSTATNÍ MÁ V RUKOU ONA SAMA A BŮH.PRO JEJÍ ZAČÁTEK POTŘEBUJE HLEDAT BOHA V LÉČEBNĚ! :)

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Květa - 02/11/2010 19:53

Jani,
děláš dobře, že se jedeš poradit.Můj syn taky přeručil studium a šel na léčení, šel dobrovolně - nedobrovolně,donutila jsem ho pod pohrůžkou, jestli nepůjde bude muset z domu a vyšlo to. Maturitu udělal, když se vrátil, jako by zázrakem, protože tehdy ještě dost kouřil marihuanu.
Terezka si tam vyčistí hlavu a bude mít větší šanci školu dodělat. Víra by ji také byla pomocí, ale ta se nařídit ani předat nedá. Je velice důležité, aby pochopila, jak moc ji alkohol ubližuje a bere a v léčebně by tu šanci měla. Jano, myslím na Tebe.
Květa

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Liba - 02/11/2010 20:10

Jano, je to těžké, trpíš, ale děláš to nejlepší, pomůžeš dceři, je ještě hloupá, pubertální, netuší, do čeho se řítí, chráníš ji.Tak to má být.Možná Tě bude nenávidět, časem pochopí!Někdy se ten život zdá k nežití, ale bude dobře,musí být.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 02/11/2010 21:08

Víš,naučila jsem se jednu věc.Dnes už nebažím po tom být milovaná všemi-je to nesmysl.který vede ke ztrátě vlastní identity!A není nenávist také projevem lásky?Toto všechno se dá časem upravit-toto jsou až druhořadé věci.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 02/11/2010 21:12

Díky.já věřím-ona ne.Bude se muset učit věřit bílým pláštům v léčebně-to je počátek,který zatím bohatě stačí!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 03/11/2010 12:52

Je to tvrdé.Nicméně sám si neuvědomuje,že miluje už jen sebe-a svoje pití,s kterým si sám neví rady!Říká,že tě miluje-sám tomu i věří,ale DOOPRAVDY tě jenom využívá.Alkoholismus je sebedestrukční a recidivní onemocnění-ALE VEDE TÉŽ K PARAZITOVÁNÍ A DESTRUKCI nejbližších lidí.Bud´to přijmeš,nebo řeš včasným odchodem-JEDINĚ TAK MŮŽE ON SÁM DOSTAT ŠANCI něco dělat se sebou!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 05/11/2010 18:30

Výsledek mého úsilí o pomoc dceři?V noci,před odjezdem do domova jsem nespala.Strach o dítě,panika a?Má víra byla v pytli.V noci mi šrotilo v hlavě,myšlenky lítaly jak zběsilé!Nutilo mne to sednout k PS-vyhledávat kontaktní č.na příslušné psychiatry AT.Ráno-unavená dojela do domova,abych zjistila,že ředitelka ví o závislosti kulové.Dozvěděla jsem se že zákonný zástupce jsem já-oni JEN MAJÍ ZODPOVĚDNOST.Bude jednat až když bude mít potvrzeno odb.lék.Potvrdila mi,že tím,že Terezka reprezentuje domov na OpenGate je pro ni prioritou!Rozhodla jsem se dotáhnout vše ještě tentýž den do konce!Ve vlaku,cestou zpět jsem obtelefonovávala všechny čísla,které jsem si zapsala.Současná situace v praxi?Nejbližší termín komplexního ,který jsem dostala byl v červnu 2011-tak praskají ve švech psych.lékaři se zaměřením na závislosti nezletilých!Jako poslední mne už napadlo volat své psych.dr.Turkové.Už se asi mnozí smějete-ale teprve v této situaci jsem si uvědomila sama sebe-a svoji situaci,do které jsem se sama se svými chybami dostala!Její rada?Oddělit její od svého!Dostala možnost si ochutnat svobodu-nezvládá!?Být tvrdá,nekomromisně trvat na tom,aby se mnou chodila na setkání AA.Stejně tak udělat všechno proto,aby mohla pochopit,že bez alkoholu se dá žít.Citlivě probrat,aby měla možnost si uvědomit,že nemá brzdy-pak totálně selhává aby přišla výčitky.A kolo se točí!DŮRAZNĚ upozornit-ještě jedno selhání?A léčebna!!!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Liba - 05/11/2010 18:56

Jano, nakontaktuj dceru na DDA, dospělé děti alkoholiků, čímž je taky, dozví se nenápadně o alkoholismu daleko víc, jsou v Brně, jsou to bezva mladí lidé, určitě se tam dcera najde , pochopí i Tebe, a sebe.Zítra je Krokáč v Brně, kde oni budou taky, nejedeš?

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 05/11/2010 19:03

Jediná cesta pro teenegra u kterého se rozvinula závislost jak nastavit JEHO POMYSLNÉ DNO od kterého se může,nebo nemusí odrazit.Pro mne to také znamená naprostou změnu přístupu k ní-at´se jí líbí,nebo ne.Má přijet 17.11.tak se těším a zároveň´jsem zvědavá,jak a jestli to zvládnu?Vím,pokud chci pomoci,tak se to naučit musím-tak věřím,že to nějak zvládnu!Tak se držte!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 05/11/2010 19:12

Libo,ani nevíš jak ráda bych jela.Nemám nikoho k mámě-musím zůstat.Budu s vámi v myšlenkách a těším na vaše zážitky v TP.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Květa - 05/11/2010 20:22

Ahoj Jani,
kdybys měla všeho jako prožitých starostí, tak bys byla hodně bohatá. Jsi hodně moudrá ženská, život tě naučil. Terka přez všechny postoje které budeš muset zaujmout stejně uvidí, že ji máš ráda a že to děláš pro ni i když s námi naše děcka mom. nesouhlasí a snaží se všemy prostředky nás dostat do pozice, abychom jim nepřekáželi v jejich " kariéře" rozumí tomu co pro ně děláme i neděláme. Kolikrát jsem se já přistihla, že to je opět blbě co dělám a ihned jsem to synovi řekla a změnila - opravila postoj k mom. situaci. City pozitivní i negativní dokáží člověka v těchto situacích pořádně rozhodit, ale neboj se toho, víš proč to vše děláš a pro koho.
Moc Ti přeji, aby se vám oběma podařilo zastavit ten rozjetý vlak. 17 náctého na Tebe budu hodně myslet.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 05/11/2010 20:44

Bohatá jsem-i když na to nevypadám.Smetanu možná smlsnu až se přes kotel dostanu tam nahoru.Tady ji kvůli prochlastané slinivky stejně nemůžu,tam už je dovolené všechno.Je ještě jedna věc,která mne napadla.Čím víc se snažíme-my ženy,matky-tím také máme možnost napáchat víc chyb.Děti vidí to pozitivní-pro ně,na to ale rychle dokážou zapomenout.Ovšem naši chybu-at´už je jakákoliv si pamatují hoooodně dlouho a těžko odpouští.Toto by jsme se měly naučit,abychom jim to mohly předat.Stejné kritické oko mládí jsem měla i já.Ale i oni se snad někdy naučí!Mně to trvalo téměř půl století-to chce čas!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Květa - 05/11/2010 21:12

_____

To je fakt Jani, víra je velké bohactví a naděje, je to dar, který jsem také přijala. Tam bude po nemocné slinivce veta. :)

Všeobecně pro nás platí, že ty dobré věci máme tendenci brát jako samozřejmost a ty špatné kritizujeme a jsou nějak víc pro nás vidět.
Důležitý je, abychom si chyby dokázali přiznat. Na druhou stranu, kdo nic nezkazí, ten taky ale nic nedělá.

Odpouštět se budu učit asi celý život. Vím jak je to důležité a v životě potřebné, nejvíc mě to jde, když si uvědomím kolik bylo odpuštěno mě.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Radka1 - 06/11/2010 00:36

_____

Jani a Květuško,
tedy co vy jste musely a musíte řešit, bych já nechtěla opravdu nikdy, já jen mohu tušit, jak hrozně jste se cítily a cítíte. V mých alkoholických časech mi kolikrát blikalo varovné světlo, že jsem svým dětem otřesným předobrazem nějakého vzoru řešení určitých životních či konfliktních situací.
Skutečně jsem moc vděčná osudu za to, že moje děti mají na alkohol a drogy hodně negativní a nekompromisní názor. Vůbec si nedovedu představit, že by se moje děti chovaly stejně, jako jsem se chovala já. Zbláznila bych se hrůzou, kdybych je musela někde hledat a vědět, že jsou opilé nebo zfetované, že se jim může něco stát.
Musíte být obě hodně silné osobnosti, jestliže při tom všem jste schopné nějak fungovat. Možná, že máte tu výhodu, že víte obě o čem je závislost a zmobilizovalo to ve vás nadlidské síly.
Možná, že máte ale naopak nevýhodu v tom, že opravdu moc dobře víte o čem skutečně je závislost a z vlastní zkušenosti víte, jak je to hodně těžké přesvědčit závislého člověka, mladého závislého člověka, kterému ještě závislost de facto nic moc nevzala, aby toho nechal.
Úplně nejhorší pro mámu je bezmoc, jako je asi bezmoc pro děti, které jsou se svojí opilou mámou a není v jejich moci ten stav změnit. Víte, moje dcera (syn moc ne, ten o tom mluvit prostě nechce) mi mnohokrát říkala, že se cítila naprosto zoufalá a bezmocná a já si v duchu říkala "Ježiši co pořád mají, dám jim všechno co potřebují, jsem sice opilá, ale nevyvádím, jsem klidná, maximálně spím" Byla jsem naprostý a totální idiot v zhodnocení toho, jak mizerně a zoufale se může člověk cítit. Když se nad tím zamyslím a snažím se vcítit do situace mých dětí, nejraději bych si dala pár facek. Ještě dnes, když si vzpomínám, je mi ze mě zle. Jo, opilost jsem si v opilosti zdůvodnila, ale přes ty absťáky mě moje dcera převáděla s takovou péčí a láskou, kdy seděla v dne v noci u mojí postele, dávala mi lžičkou pít vodu, omývala mi obličej vodou, volala lékaře, když už jsem přestávala dýchat. Chodila za mnou do nemocnice a do léčebny, stále a znovu věřila. Možná, že to byla ta její nezlomná víra, která mi moc pomohla zpět do života. Určitě to byla její víra. I moje víra, stále jsem věřila, že se z toho dostanu, i když jsem selhávala. Jo, člověk prostě musí věřit v to, co dělá a když tomu fakt věří, dokáže úplně všechno. Pak tomu může říkat třeba zázrak. Ale víra, ta je úplně nejdůležitější.
Jani, moc Vám fandím, aby jste ty překážky s dcerkou zvládly, přeji Vám, abyste měla svojí dcerku brzy zdravou a šťastnou. A aby to bylo co nejdříve. Já věřím, že to určitě dokážete.
Radka

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 06/11/2010 17:12

Radko-čím déle žiju,čím déle sama nepiju,s úžasem zjiš´tuju nakolik je život spravedlivý.Dávno mám za sebou házení viny na druhé,stejně tak i sebemrskačství.Všechno mělo být tak jak bylo-já se rozhodovala pokaždé špatně-musela jsem si nabít držku a pořádně,aby se mi rozsvítilo v budíku!Jinak to se mnou nešlo!Nikdy mne nenapadlo,jak veliký dopad to může mít na děti-nikdy jsem o tom nepřemýšlela,když jsem pila.Byla jsem stejně slepá a hluchá ke svým dětem.Moje celá pozornost byla namířena právě jen na toho mého alkoholika,partnera,kterému jsem chtěla pomoct,pochopit.Pomoc jsem mu nepomohla,pochopit jsem dokázala až když jsem se v závislosti koupala i já!Viděla jsem SVOJI BOLEST,SVOJE NEŠTĚSTÍ,ZKLAMÁNÍ.Dál už mé oko nedohlédlo-nemohlo!!!Jsem tu krátce-ale kolikrát mi proletělo hlavou.Když se stane neštěstí-tou je i tato nemoc,hledá se viník aby byl potrestán,případně zachráněn.Jak moc lidí raději ukáže prstem,než aby hledali chybu též v sobě.Jak málo lidé komunikují mezi sebou.Kolik lidí má strach změnit přístup či jakkoliv zariskovat a vybočit ze stereotypu,kterým pro ně život je.Jak málo,a nebo naopak nadměrně jsme schopni INVESTOVAT DO SVÝCH VZÁJEMNÝCH VZTAHŮ.Kde jsou nastavené bud´hranice nadměrné-nebo vůbec žádné!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 06/11/2010 17:54

Jak těžko se hledá a vůbec chce hledat také v sobě pozitivní,ale též to negativní!Mé též závislé děti dnes vnímám tak,že dostaly stejnou možnost jako já!Naučit se vidět a vnímat jinak,než tomu bylo dřív.Z příspěvků,které tu čtu si uvědomuju,že ani SPOLEČNÝ ŽIVOT NEMÁ tu sílu udržet spojení:Z vlastní zkušenosti vím,jak STRACH DOKÁŽE UBÍJET-I ZABÍT!Možná i mé děti musí pocítit dotek smrti-tak jak já.Možná ani to nepomůže.Kdo ví???Já se rozhodla VLOŽIT DO SVÉHO ŽIVOTA A DO SEBE MAXIMÁLNÍ ÚSILÍ,KTERÉHO JSEM SCHOPNA-MŮŽU JIM BÝT JEN PŘÍKLADEM VLASTNÍ PROMNĚNY-ostatní je v rukách Božích-tam se i já obracím,tam také já čerpám sílu a inspiraci!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Květa - 06/11/2010 20:48

Raduš,
před lety nám ve skupince paní doktorka položila otázku, co si myslíme, že je horší: když je závislé dítě, nebo partner? Nevím, zda u mne rozhoduje pořadí ve kterém se vše odehrálo (nejdříve manžel potom syn). S manželem jsme to nezládli, nejdříve se to táhlo léta, já jsem to tehdy nedokázala řešit, potom jsem se "proti své vůli" rozváděla. Když šlo o syna (17 let), hned jsem vyhledala pomoc,jako rodič jsem se cítila více zodpovědná za tuto situaci a měla jsem o něj i větší strach.
Janina situace mě tyto chvíle naživo připoměla, nyní je synovi 31 a buduje si úplně jinou "kariéru".

Slyšela jsem takové přirovnání: Lidé si stěžovali na své životní "osudy", mysleli si, že problémy těch druhých nejsou tak těžký jako jejich. Někoho napadlo dát ty " kříže" na jednu hromadu (tak aby se nepoznalo který čí je) a každý si mohl vybírat pouze podle váhy: těžší - lehčí. Lidé jich měli v ruce hodně a vybrali si ten, který se jim zdál nejlehčí, když se odtajnili původní majitelé, zjistilo se, že každý

má opět ten svůj původní.

Tady na tomto fóru spíše obdivujeme, jak mohl nebo může ten druhý zvládat tak těžkou situaci. Pro mě například jsou těžké abstinenční příznaky, jak tady popisujete. Musí to být něco hrozného prožívat.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 06/11/2010 22:14

_____

Víte holky,já jsem si sama chtěla hrát na Boha,Spasitele,který dokáže zachránit.Můj trest byl oprávněný.Nebylo to z lásky-tu už jsem necítila ani nemohla.Byla v tom má pýcha!Lukáše jsem už potřebovala odklidit-abych mohla pít!Přišel další trest Terezka.Proto to přijímám jako spravedlivý trest!Dnes mi to dává mnohem větší smysl veškerého dění kolem mne.Poslední roky mám v péči moji mámu.Táta umřel před 15lety.Byl alkoholik.Bud´dřel jak nikdo. Přišel den D něco ho dožralo a výbuch v podobě několika denního tahu nonstop v hospodě.Pak nepil třeba i půl roku.Posledních 10let měl problémy s žaludkem a prostatou.Přestal pít a kouřit-a už jen dřel na chalupě!Dnes co mám mámu přečtenou jak knihu se vůbec nedivím,že se raději ožral,jinak by ji asi zabil!Matka i když už je dementní dělá vždycky všechno proto,aby vypadala jako obět´všeho a všech!Libuje si v této pozici-zblbla z toho a ze všech fobií s kterýma se neuměla poprat.Je v ní toliko zla,že mnohdy žasnu,nakolik v průběhu života může být1člověk nasáklý.Když to shrnu,tak všichni jsme umírali na nedostatek lásky.Nedostávali jsme ji od těch lidí od kterých jsme ji očekávali.Neumněli jsme mít rádi sami sebe a nedokázali si vážit ničeho.Kde je pýcha,není prostor pro lásku!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 06/11/2010 22:31

_____

Co je závislost?Cesta toho největšího zla,kterého je člověk schopen.Tím,že tuto cestu nastoupí netrpí tímto zlem on sám,ale všichni kolem něj.Proto je důležité uvěřit v dobro,učit se lásce,odpuštění ale též se nebát učinit radikální změny ve svém životě,stejně jako udělat všechno proto abych mohla nastoupit cestu vnitřní změnou i já sama.Před vlastním zlem neuteču nikdy nikam-musím ho poznat a přijmout-a chtít nahradit novým dobrým!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Karen - 08/11/2010 09:32

_____

Jani přesně tak, nedělej si výčitky a udělej to co cítíš, že je správné, ty uděláš vše co můžeš, ale nakonec to bude její volba a její boj. Ty hlavně vydrž abstinovat,dcera tě bude potřebovat. Taky jsem měla problém se synem, tedˇje mu 20 a nemá dodělanou školu, nemá práci,je doma. Období 17ti let bylo hrozné,myslela jsem, že už to nevydržím,chodila jsem do k-centra,tam mě dost pomohli.Alespoň si o tom někdo se mnou promluvil a ujistil mě, že to není moje chyba i když musím říct, že jsem také splíny zaháněla flaškou. sice rozhodnoutí jestli ho proti vůli poslat do lé=čebny je na tobě a oni ti to neřeknou, jestli je to správně nebo ne,jemu už bylo 17 a půl, a než by se to vyřídilo-podle mě jsi byla statečná, že

jsi do toho šla. Já si také pořád dělám výčitky se vším,zdá se mi že cokoliv udělám ať se rozhodnu jakkoliv, je to blbě.Ale jsem na to sama nemám v nikom oporu ani v manželovi ani v rodičích.Musím říct, že si ale vždycky vzpomenu na k-centrum kde mi řekli, abych si nedělala výčitky,že to není moje chyba je to každého vůle. . Držím palečky,ty uděláš co je třeba a jak to dopadne je stejně na ní.a napiš jak jsi dopadla.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 09/11/2010 19:50

_____

Karen.Je to blbost obviňovat sama sebe.Ubere to spoustu sil a zbytečně.Myslím,že důležité je zamyslet se v ČEM jsem dělala blbost-začít u sebe napravovat.To mi může mnohé objasnit.A přijmout věc takovou jaká je ted.Začít dělat u sebe změny.Začít být pravdivá a důsledná k sobě i k tomu,komu chci pomoct.Buď to půjde-a nebo ne!Pak už být tvrdá,ale nesmím propadnout nenávisti!

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Radka1 - 09/11/2010 21:53

_____

Květuško, omlouvám se, teď jsem se teprve dostala k odpovědi, mám toho poslední dobrou fakt hodně, ani diář nepomáhá..
No, abych odpověděla, absťák pomine -ovšem šprajcnutý teenager k rozumu za týden nepřijde.
S těmi kříži je to svatá pravda, každého kříž je pro toho svého majitele ten nejtěžší. Svého času, kdy jsem vážně uvažovala nad tím, k čemu jsem dobrá pro společnost, ve které žiju, co ode mě kdo vlastně očekává nebo neočekává a zjištění, že já neočekávám vlastně od nikoho nic, tak toto zjištění mě natolik vyděsilo, že pro záchranu psychického života svých dětí, které by můj definitivní odchod považovaly za zradu, šla jsem na pár let pracovat do ústavu k smrtelně nemocným lidem.
Bylo to důležité pro to, že jsem došla ke zjištění, že můj kříž, ačkoliv se mi někdy zdá těžký k neunesení a koule, kterou s sebou celý život vláčím je z poctivého olova, tak ten kříž není zdaleka tak těžký, jak se mi jeví, že jsou na tom lidé tak hrozně, že to s lidstvím nemá nic společného. Sice jsem tu práci mohla dělat opravdu jen asi tři roky, ne déle, protože by mě to neblaze poznamenalo, což si vzhledem ke svému poznamenání již víc nemohu dovolit, ničilo mě to ekonomicky - kradla jsem doma svoje vlastní věci a nosila je do ústavu, ničila mě bezmoc, utrpení a zoufalství, se kterými jsem byla denně konfrontována, ničilo mě to, že je to každému fuk, ničila mě lhostejnost zkažená morálka odpovědných osob a hlavně mě ničila agresivita středního zdravotnického personálu...Inu - zkušenost.
Tak toliko kříže. Tenkrát mě zachránilo zjištění, že jsou na tom lidé mnohem hůř než jsem já. Ano, absťáky - to kruté pološílenství, i když víte že pomine, jsou "Záhořovo lože". Kdybych měla závislé, byť jedno dítě, nevím, nemohu říci, ale je to pro mě příklad velkého očistce. Nejen proto, že jsem sama závislá a vím, co se mi honilo léta hlavou, ale také proto, že léčebny v ČR jsou silně podúrovňové. Bohužel. Já vím, že nejsou peníze ve zdravotnictví a není to tak dávno, co mi můj bývalý spolužák, dnes psychiatr, říkal, že kdyby měl svoje dítě závislé na drogách, zcela jistě ho nedá do žádné léčebny v Čechách. Já sama jsem byla v léčebnách svědkem toho, že to spíš fungovalo na principu získávání nových a dalších kontaktů. Možná v terapeutických komunitách je to jiné, ale co jsem slyšela o moc ne. Ale asi jak kde. Chce to asi hodně velkou účast celé rodiny a případná rizika včas podchytit...V dnešní době si ale nemůže žádný rodič říci to, co naši předci, a to - ať se mládí vydovádí, protože drogy si sehnat není vůbec žádný problém a tudíž benevolence v tomto ohledu není na místě a riziko dost velké..Dneska je vůbec pro mladé lidi vůbec se nějak prosadit, začít jinak a znovu a slyšela jsem, že i

když se člověk, který bere drogy rozhodně přestat, ta komunita dealerů ho stále vyhledává, jsou prý jako štěnice - jasně jde jim o kšefty - hajzlům.
Květuško, jestli se Váš syn vydováděl a dneska je jinde, je naprosto, ale naprosto úžasná zpráva v drogovém moři smutku.
Radka

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Květa - 11/11/2010 10:30

_____

Raduš,
jse silná osobnost, vaše zkušenosti jsou pro druhé obohacující, jste velice upřimná, vážím si Vás.
Vidět a zažít agresivitu personálu na tak těžkém oddělení musí být něco strašnýho. Trochu ji ale rozumím, neznamená to, že touhlasím když se jí člověk dopuští. Sama jsem měla u sebe roky nechodící maminku, dokud si může člověk umýt sám zadek, tak se dá říct, že žije důstojný život, ale když už to nejde, tak se musí hledat. Řekla bych, že pomáhá mít bázeň Boží, ne jen strach jak ho známe, když děláme špatně z trestu, ale úctu spojenou s vědomím, že mě má někdo tak veliký rád takovou jaká jsem. To mě hodně pomáhalo i když se mi pokaždé taky nedařilo.

Pamatuji si , jak jsem jednou šla dopoledne z maminčinýho pokoje kýblem s vodou, kterou jsem maminku myla, procházala jsem kolem postele, kde spal syn po tahu. Vzpoměla jsem si na předešlou rychlou intervenci u paní doktorky, která vyzněla jako: ,, No tak Pepčo, klidně si užívej dál vždyť se nic neděje"! V té chvíli jsem ten kyblík na něj vylila,oba jsme byli překvapený z této nečekané reakce, i když jsem se strašně bála zachovala jsem ledový klid a řekla, že už toho mám dost. Po emočním vyžadování, abych to dala do pořádku a mím opakovaným odmítání syn postel uklidil.
Když se vrátil z léčby, do skupinek jsem dojížděla dál a aktuální informace jako např. suchý dům uskutečňovala doma. Jednou jsem vyhodila dýmku s hašem,kterou zapoměl s kámošem na wc, bez emocí se to neobešlo, ale úspěch to mělo. Trvalo to delší dobu,kdy zjišťoval, že braní těchto věci se neslučují s tím co by chtěl dělat (hlavně spotrovat) postupně došel k zjištění, že když chce mít nějaké dobré výsledky nejen, že se neslučují, ale přímo vylučují. Jsem za to moc vděčná, že se to podařilo už to bude 8 roků.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Liba - 11/11/2010 14:47

_____

Květo, zažila jste zázrak.Tolik dětí se vrací do léčeben,umírá.Fety jsou podobné, jako alkoholismus, s tím rozdílem, že se naučí, alkoholismus je vrozený.Zkusila jste si svoje peklíčko.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Květa - 19/11/2010 12:01

_____

Ahoj Jani,

jak Terka a Ty ? Psala jsi, že má sedmnáctého přijít domů, zdrží-li se i přez víkend, přeji aby se věc posunula dopředu.
Myslím na Tebe Květa

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 25/11/2010 17:06

_____

Ahojky.Psala jsem tu o problémovém pití mé 17leté dcery.Poslední náš společný pobyt?Přijela nachlazená-tudíž s kamarády zde nebyla nikde a tím pádem také nepila.Co říct?Tentokrát byla hodně sdílná.Protřepaly jsme toho opravdu hodně.Vím,že alkoholik se slovy nepoučí-tak do toho moc nevkládám.Ona sama je přesvědčená,že problém s pitím nemá.Stále vítězí oni a všichni(pijí a tak).Co jsem si uvědomila i u ní?Její opravdové já je někde schované v koutku-stejně jako bylo dříve to mé.Jako by nebylo!Tím i rozlišování co je správné a dobré pro mne?Co ti říká tvé já?To neslyší.Vítězí stále hořkost,pocity nepochopení.Tím i názory že jí jsou druzí lidé ukradení-ale toto všechno je bohužel její lež,které chce stále věřit.Tímto způsobem je zcela otevřená pro pokračující pití.Na AA jsme nebyly.Co jsme stihly?Zajet společně na hřbitov.Zapálit svíčky její sestřičce,dědečkovi a už též i jejímu otci,který na následky pití umřel letos 2.9.Toto bylo pro ni to nejsilnější AA.Do Prahy na kolej si s sebou dobrovolně odvezla 2 poslední vydání CESTY AA-kde jsou osobní výpovědi alkoholiků.I když to s ní citelně otřáslo,moc nevěřím,že to vydrží.Za sebe?Můžu jen zasít semínko-aby vyrostlo?Musí chtít ona.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana - 25/11/2010 19:14

_____

vážená paní,

znám to, zažívám to. Není to láska, je to jakási lítost, strach z toho co vám vyvvede, když ho opustíte. Nebojte, neudělá ni, jen se zase ožere. Trvá to dlouho než se "uzdraví" bolavé srdce, duše. Ale radím Vám dobře, běžte od něj. Já to také dokázala. Moc mě to bolelo, ale dnes jsem jiný člověk, vážím si sama sebe. Také jsem trpěla agrofobií, vím, co je to za hnus, když člověk nedokáže dojít ani do poštovní schránky. Myslete na sebe.Jste nejdůležitější člověk na světě a ve svém životě. On s pitím nepřestane, jen Vás vydírá. Seberte odvahu tak jako já. Myslelal jsem si, že není řešení, ale je, jen to už udělejte. Přeji Vám mnoho štěstí.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Andy - 25/11/2010 22:34

_____

Ahoj asi jsem na tom stejně jako ty.Mám z jeho pití panické stavy úzkosti.A ve finále jsem ta která je na tom špatně a on je v pohodě on si žádný problém nepřipouští a pokud je něco špatně nikdy za to nemůže jeho pití,ale lidé kolem něj nejčastěji já.Na druhou stranu každý alkoholik ví i když si to nepřizná, že jiná žena by to s ním nevydržela.Takže doporučuji ultimátum bud já nebo alkohol on s tím nepřestane,ale bude to aspon držet na uzdě.Akorát nevím jak dlouho to vydržím já. :blink:

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Květa - 26/11/2010 23:17

Jani, přemýšlím o tom co prožíváš teď s dcerou, zda je to pro tebe lehčí nebo těžší, když to můžeš posoudit z vlastní zkušenosti? V každým případě si uvědomuješ, že cesta je daleko složitější, než-li by se mohla mom zdát. Je bezva, že jsi nepromeškala šanci si s dcerou popovídat o věcech o kterých chtěla mluvit ona, že jste mohly zajít za tátou, kde si mohla alespoň na chvilku uvědomit na jak tenkým ledě se nachází. Odměnou pro tebe byly ty časopisy, které si odvezla. Naděje je vždycky.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Jana Mertosová - 30/11/2010 21:48

Květuš-nikdy jsem neumněla být tvrdá a neoblomná máma.Byla jsem ten typ,který byl tvrdý a nelítostný především sám k sobě.S mým pozdějším pitím už jsem přecházela spíš ke stavům hysterie,sebelítosti a nenávisti nikoliv k dětem(jak jsem si myslela),ale k partnerovi-otci Terezky(také alkoholikovi),to už jsem ovšem stejné pocity cítila i k sobě-což vím až nyní.Jakákoliv závislost je ta největší mrcha.Nikdo a nic jiné není tak tvrdé a neůprosné,aby si vybíralo tu nejkrutější dan´.Dceru miluju,stejně jako své ostatní děti,stejně jako sebe sama.Nemá význam trestat tam,kde se druhý pálí sám.Je pro mne důležité,když ví,že ji stále miluju a jak si jí vážím i vděčím za všechno dobré i špatné,co jsme prožily.Když jí bylo 5let a jejímu bratrovi 7-podařilo se mi koečně odejít od jejich otce do Domova pro matky s dětmi.Byl to můj triumf,vítězství nad partnerem,které jsem musela oslavit.Oslava trvala pouhý týden.Já porušila svým pitím pravidla,která byla stanovena.Mé nezodpovědné chování stálo naše odloučení-děti mi byly odebrány a umístěné v dětském domově.Toto byla první krutá porážka-už mého alkoholického pití,které jsem si nepřipouštěla a s kterým jsem jsem dlouho potom vedla svůj vlastní boj.naučit se být zodpovědný sám k sobě,naučit se přijímat sebe sama takovou,jaká jsem-nikoliv takovou,jaká si myslím,že jsem,naučit si vážit si sama sebe.Toto se nedá naučit příkazy a nařízením.Toto se dá naučit jen když sama po tom toužím,mám motivaci-tou může být jen láska,která je opravdová,patří k ní zdravá zlost,hravost,citlivost i přísnost.Toto musí jít od zdravého srdce,stejně jako jádra.Co je nejdůležitější?Když já chci po milovaném, člověku něčeho dosáhnout?Musím začít nejdříve sama u sebe.Já jsem u sebe začala před více jak 8mi léty.Ve svých 42letech.Nelituju,vím,že to jde-když ten druhý sám projeví zájem.Já VĚŘÍM!Možná její čas ještě nezačal,možná projede celý život?Možná?Já se rozhodla žít naplno,tak,jako by byl každý den pro mne první,ale též poslední-beze strachu.Možná zachutná i jí.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Květa - 21/01/2011 16:16

Ahoj Jani,
jak je holka,někde jsem od tebe po svátcích četla, že jsi se omylem napila čtyři dny bojovala, zda se zase napít a nevydržela, nebo jsem to popletla? Nemohu to teď nikde najít. Napiš jak je. Už jsi toho tolik prožila, zasloužíš si alespoň trochu pokoj.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil anka - 16/01/2013 16:33

_____

ahojte prectala som s prspevky je to velmi tazke zit s alkoholikom. ja mam ten isty problem moj manzel ma tridsat styri mame dve krasne dcery jedna ma strnast druha osem.zacal pit ako trinast rocny sice nie vtakom mnozstve ale lubil pit. pozname sa od detsva boli sme s jedneho sidliska. zalubili sme sa a zostali sme sspolu.najprv som to jeho pitie tak nevnimala chodil do prace tak som si myslela no co zasluzi sa odreagovat.no potom uz sak pil coraz castejsie a teraz nevie prestat.prisiel odoru pracu mimochodom praoval v cechach velmi dobre platena bohuzial koli chlastu o nu prisiel.no povedala som si dost.dala som mu sancu viem ze alkohol je zavislost prosila som ho aby somnou navstivil psychiatriu ze potrebuje odbornu pomoc ja budem stat prinom. ale on odmieta.tak som sa konecne rozhodla odidem prec nasla som si pracu v inom meste este hladam podnajom.nema zmysel stracat cas s niekym kto sa nechce liecit. je to krute ale alkohol dokaze s cloveka zmenit na nepoznanie.

==========

Re: Co mám dělat?
Vložil Liba - 16/01/2013 19:37

_____

Udělala jsi dobře, a třeba ho Váš odchod donutí něco dělat se svým pitím.Záleží na něm.

==========